

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Covali Andrian Xxxxx, născut la Xxxxx, originar r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx s. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.04.2017-10.10.2017

2. instanța de apel: 01.11.2017-15.11.2017

instanța de recurs: 04.01.2018 - 20.02.2018

în baza actelor din dosar,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 10 octombrie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Covali Andrian Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul lui Covali A. în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei și raportului de constatare în sumă de 141 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Covali A., urmărind scopul aplicării violenței fizice față de sora sa, Covali Teodorina, conlocuind pe aceeași adresă și anume în mun. Xxxxx, sat. Xxxxx, str. Xxxxx, fiind astfel, potrivit art. 133¹ lit. a) Cod penal, membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, la data de 01 ianuarie 2017, în jurul orei 11:00, aflându-se pe adresa vizată supra, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unui conflict verbal produs cu sora sa, Covali T., acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, a numit-o cu cuvinte necenzurate, după care, a săvârșit față de ultima violența fizică exprimată prin aplicarea multiplelor lovituri cu pumnii în regiunea corpului și feței, după care a

apucat-o de mâna stângă și i-a răsucit-o, cauzând astfel părții vătămate, Covali T., dureri fizice și leziuni corporale, care potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 180/D din 26 ianuarie 2017, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare medie.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Covali A., au fost calificate de drept de către instanța de judecată în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal – *violența în familie, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, în partea ce ține de cheltuielile judiciare, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea expertizei judiciare nr. 180/D din 26 ianuarie 2017, în sumă de 141 lei.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de fond neîntemeiat a dispus trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului, astfel în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar genera că nu este rațional de a încasarea cheltuielile judiciare de la condamnat;

- Covali A. este celibatar, locuiește singur și nu are persoane la întreținere, prin urmare achitarea cheltuielilor judiciare în sumă de 141 lei, nu va influența substanțial asupra situației materiale a acestuia;

- instanța de fond nu a indicat din care motiv statul și societatea urmează să suporte cheltuielile în legătură cu restabilirea echității în urma săvârșirii de către inculpat a infracțiunii.

3.2 Avocatul Russu V. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie aplicată față de inculpat, o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului a invocat:

- soluția instanței de fond este neîntemeiată, lipsită de suport juridic, fiind ignorată în totalitate aplicarea justă a normei materiale, aplicând o pedeapsă neechitabilă și disproporțională faptelor comise de inculpat;

- din momentul începerii urmăririi penale, inculpatul a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, nu a negat și nu a obiectat asupra acțiunilor efectuate în cadrul urmăririi penale, ceea ce denotă că Covali A. nu prezintă un pericol social;

- inculpatul a înaintat în cadrul cercetării judecătorești cerere privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată, iar instanța de judecată nu a luat în considerație căința sinceră a inculpatului, a dat o apreciere primordială a probelor acuzării și a aplicat lui Covali A., o pedeapsă prea aspră;

- la momentul emiterii sentinței, instanța de judecată a dat o apreciere incorectă a normelor de drept, menționând faptul că inculpatul la momentul comiterii infracțiunii dispunea de antecedente penale, care nu sunt stinse, ceea ce se contrazice cu cele invocate de instanța, precum că inculpatul nu are antecedente penale;

- inculpatul nu are antecedente penale, dat fiind faptul că conform normelor materiale din momentul comiterii infracțiunii, prin care ultimul fiind condamnat, a expirat 2 ani, prin urmare instanța pripit a reținut, că infracțiunea a fost comisă în stare de recidivă;

- inculpatul, fiind anterior condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2008, de către organul de executare nu a fost înaintat nici un demers în instanța de judecată privind înlocuirea amenzii aplicate lui Covali A. în conformitate cu art. 64 Cod penal.

- inculpatul din momentul aplicării amenzii, a întreprins toate măsurile pentru executarea obligațiilor sale, achitând parțial suma conform sentinței, concomitent restituind paguba părții vătămate;

- starea sănătății inculpatului până în prezent este gravă, ceea ce a generat investirea mijloacelor bănești în investigații și medicamente, ceea ce nu a fost luat în considerație de instanța de judecată.

3.3 Avocatul Gorencu C. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Covali A. să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În motivarea apelului a invocat:

- în ședința de judecată, inculpatul a recunoscut în totalitatea săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, cauza fiind examinată în procedură simplificată;

- instanța de fond nu a dat o deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, pedeapsa stabilită nefiind una echitabilă în raport cu fapta comisă, personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante existente pe cauza penală;

- inculpatul a recunoscut integral vina de comiterea infracțiunii incriminate, cauza fiind examinată în procedura simplificată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, se căiește sincer de cele comise, conștientizează pericolul social al faptelor comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, s-a împăcat cu partea vătămată care nu are pretenții, are domiciliu permanent, se află la evidența medicului neurolog, a suportat 2 intervenții chirurgicale și se caracterizează pozitiv a locul de trai;

- cele indicate în ansamblu reduc gradul de pericol social al infracțiunii comise, iar stabilirea pedepsei inculpatului în limita maximă a sancțiunii este una prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, au fost respinse ca nefondate cererile de apel declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte

între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Covali A., a constatat, că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate, asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, care este o infracțiune gravă, în privința inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante și agravante, iar prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2008, Covali A. a fost condamnat în baza art. 191 alin. (2) lit. a), c), d) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul sumei de 12.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate ce ține de administrarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani.

Astfel, conform materialelor cauzei penale, instanța de apel a reținut, că inculpatul, până în prezent nu a executat pedeapsa stabilită prin sentința de condamnare, or, însăși Covali A. a menționat în cadrul ședinței instanței de apel, că nu a achitat integral amenda, iar prin ordinul de încasare a numerarului din 27 septembrie 2017 rezultă, că inculpatul, a achitat doar suma de 5.000 lei.

Având în vedere circumstanțele elucidate, instanța de apel a constatat, că corect instanța de fond a reținut, că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată lui prevăzută la art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, în stare de recidivă.

Reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ca urmare a reducerilor cu 1/3 din limitele pedepselor prevăzute de lege, instanța de apel a stabilit că limitele de pedeapsă în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, corect au fost stabilite de către prima instanță de la 8 luni până la 4 ani.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a reținut, că instanța de fond motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței, circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat, că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea pedepsei minime prevăzute de sancțiunile componenței infracțiunii comise în raport cu starea de recidivă, de către inculpatul, Covali A., cu izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare.

Astfel, luând în considerație circumstanțele expuse supra, instanța de apel a considerat nefondată aserțiunea avocaților în numele inculpatului, privind aplicarea față de ultimul, a unei pedepse mai blânde, având în vedere modalitatea comiterii infracțiunii, circumstanțele în care acesta a fost comisă, precum și urmările prejudiciabile.

Nu au putut fi reținute de către instanța de apel nici alegațiile avocatului, Russu V., care a menționat că inculpatul nu are antecedente penale, deoarece în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine, că Covali A., deși a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2008, la o pedeapsă mai blândă decât închisoarea - adică la pedeapsa sub formă de amendă, aceasta până în prezent nu este executată deplin, ceea ce denotă că, inculpatul, a comis o nouă infracțiune în stare de recidivă.

De asemenea, instanța de apel nu a putut reținute nici alegațiile avocatului, Gorencu C., precum că instanța de fond nu a dat o eficiență deplină a faptului, că inculpatul a recunoscut integral vina de comiterea infracțiunii incriminate, cauza fiind examinată în procedura simplificată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul se căiește sincer de cele comise, deoarece inculpatul a comis infracțiune în stare de recidivă, prin urmare pedeapsa aplicată acestuia este una oportună și binevenită, având în vedere ca acesta, prin aplicarea pedepsei penale numite, urmează să conștientizeze fapta comisă, pentru a evita asemenea circumstanțe pe viitor, or, faptul că Covali A. anterior a mai fost condamnat, îl caracterizează din punct de vedere negativ și predispus de comitere a noilor infracțiuni.

Instanța de apel nu a putut ține cont de caracteristica prezentată de apărător în cadrul ședinței instanței de apel, precum și de faptul că starea sănătății inculpatului până în prezent este gravă, or, aceste circumstanțe nu pot servi temei de aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, atâta timp, cât inculpatul nu se află la prima sa abatere de la lege, mai mult ca atât, antecedentul penal nefiind stins, acesta a comis o nouă infracțiune cu intenție, urmând în acest sens de reținut și scopul comiterii infracțiunii date fiind unul de violență în familie, precum și pericolul real al acțiunilor inculpatului, care prin faptele sale a pus în pericol viața și sănătatea membrului familiei sale, ca urmare a unor consecințe mai grave care puteau surveni.

În viziunea instanței de apel, sunt neîntemeiate și solicitările procurorului privind încasarea din contul inculpatului, a cheltuielilor judiciare compuse din suma de 141 de lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare, privind constatarea gravității vătămărilor corporale suportate de către partea vătămată Covali T., urmare a violenței în familie, comise de către inculpat.

Sub acest aspect, instanța de apel a menționat că cheltuielile pentru efectuarea expertizelor medico-legale privind constatarea gravității vătămărilor corporale suportate de către partea vătămată, urmare a aplicării loviturilor de către inculpat, nu pot fi dispuse spre încasare din contul lui Covali A., de vreme ce norma de drept prevede clar și explicit că acestea se compensează din contul mijloacelor bugetului de stat, astfel fiind inadmisibilă încasarea cheltuielilor vizate din contul inculpatului.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar, declarat de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, în baza art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului invocă:

- instanțele de judecată au aplicat inculpatului o pedeapsă mult prea aspră;
- din momentul dispunerii începerii urmăririi penale, Covali A. neavând intenția eschivării de la organul de urmărire penală, și-a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii care i se impută, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, a îndeplinit conștiincios toate indicațiile colaboratorilor de drept, nu a negat și nici nu a obiectat asupra acțiunilor efectuate pe tot parcursul efectuării acțiunilor de urmărire penală, ceea ce denotă faptul că ultimul, nu este o persoană social periculoasă pentru societate, iar aplicarea unei astfel de pedepse, este una neechitabilă;

- partea vătămată care este sora inculpatului, a solicitat casarea sentinței, considerând-o că e prea aspră, concomitent solicitând aplicarea față de fratele ei, a unei pedepse mai blânde, dat fiind faptul, că ultimul, nu este o persoană agresivă și este unicul ei frate. Mai mult ca atât, chiar din a doua zi, partea vătămată a invocat, că nu are nici o obiecție asupra fratelui său, și că îl iartă, ceea ce organul de urmărire penală nu a luat în considerație la acel moment;

- inculpatul a prezentat extrasele medicale, prin care se constată, că ultimul a fost supus de două ori intervenției chirurgicale la cap și din aceste considerente o perioadă îndelungată de timp, a fost în imposibilitate de a se angaja în câmpul muncii, pentru achitarea integrală a datoriei;

- inculpatul până în prezent a fost într-o stare gravă de sănătate, ceea ce a dus la investirea mijloacelor bănești în multiple analize și procurarea medicamentelor necesare pentru restabilirea sănătății, ceea ce nu a fost luat în considerație de către instanțele de judecată;

- pentru examinarea cauzei penale în termen cât mai restrânsi, Covali A., a înaintat o cerere în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prin care a solicitat, examinarea cauzei penale în procedură simplificată, fiind de acord în totalitate cu probele administrate de către organul de urmărire penală, recunoscându-și în totalitate vinovăția, s-a căit sincer de cele comise;

- mai mult ca atât, aprecierea instanței de judecată, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc prevederile art. 76 Cod penal, sunt niște invocări neîntemeiate și nefondate, ori atât în cadrul urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei, inculpatul și-a recunoscut în totalitate vinovăția, căindu-se sincer de cele comise;

- instanțele de judecată la momentul emiterii hotărârilor de condamnare a lui Covali A., au aplicat pedeapsa cea mai aspră, în pofida tuturor circumstanțelor (căința sinceră la comiterea infracțiunii, recunoașterea vinovăției), ceea ce este incorect;

- inculpatul din momentul aplicării amenzii, a întreprins toate măsurile posibile pentru executarea obligațiilor sale față de stat, achitând parțial suma amenzii, concomitent restituind și paguba părții vătămate, ceea ce denotă faptul că ultimul nu întreprinde măsuri de a se eschiva de la executarea obligațiilor sale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pe care-l consideră

inadmisibil ca vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare, deoarece Covali A. anterior a fost condamnat, fapt ce îl caracterizează din punct de vedere negativ și predispus la comiterea noilor infracțiuni.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Deși apărătorul la temeiurile de drept a indicat art. 427 Cod de procedură penală, însă nu a indicat concret în baza cărui punct din cele 16 prevăzute la alin. (1) al normei menționate își întemeiază recursul declarat. Totodată, din conținutul recursului declarat se reține, că autorul critică decizia instanței de apel în partea pedepsei stabilite inculpatului, considerând-o ca fiind prea aspră. În asemenea împrejurări, Colegiul desprinde din sumarul recursului declarat semnalarea de către recurent a cazului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În același timp, Colegiul penal constată din recursul declarat, că avocatul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanțele de fond nu a luat în considerație la stabilirea pedepsei inculpatului, Covali A., cumulul de circumstanțe atenuante prezente în cauza supusă judecării.

Verificând și analizând materialele cauzei, precum și hotărârile atacate a instanțelor de fond, în partea stabilirii pedepsei, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea temeiul de casare semnalat de către partea apărării în prezenta speță, deoarece instanțele de judecată și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

În susținerea concluziilor sale, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal reține că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra familiei și minorilor, prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional, și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

De menționat este acel fapt, că infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă, iar sancțiunea infracțiunii imputate inculpatului prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, de către instanțele de fond inculpatul a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, aplicând și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 3 ani închisoare.

Reieșind din textul hotărârilor instanțelor de fond, se reține că aceste instanțe au luat în considerație faptul, că Covali A., a comis o infracțiune gravă, anterior a fost condamnat, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

La fel, instanța de recurs atestă, că instanțele de fond just au reținut faptul, că Covali A., a comis infracțiunea în stare de recidivă, astfel acesta a fost anterior condamnat, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2008, în baza art. 191 alin. (2) lit. a), c), d) Cod penal, la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituia suma de 12.000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita orice activitate ce ține de administrarea bunurilor altei persoane pe un termen de 2 ani, iar la momentul comiterii infracțiunii în cauză – 01 ianuarie 2017, pedeapsa stabilită nu a fost executată integral. Astfel conform materialelor cauzei, se atestă că inculpatul până în prezent nu a executat pedeapsa stabilită prin sentința de condamnare menționată, or însăși Covali A. a indicat în cadrul ședinței instanței de apel, că nu a achitat integral amenda, iar prin ordinul de încasare a numerarului din 27 septembrie 2017, rezultă că inculpatul a achitat doar suma de 5.000 lei, astfel concluzia instanțelor de fond, cu privire la săvârșirea de către inculpat a unei noi

infracțiuni cu intenție, la 01.01.2017, antecedentele penale nefiind stinse pentru condamnarea anterioară, este una corectă.

Opozant alegațiilor recurentului despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru o perioadă de probațiune, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, sau după caz a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră că în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Mai ales, că inculpatul a comis infracțiunea în cauză, antecedentul penal nefiind stins, în urma condamnării prin sentința Judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2008, în baza art. 191 alin. (2) lit. a), c), d) Cod penal. Tot, din materialele cauzei se atestă, că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni, inclusiv prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, acesta fiind condamnat, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Astfel, se atestă faptul, că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Covali A., a devenit o deprindere și o modalitate de conviețuire în societate, iar aplicarea pedepselor neprivative de libertate nu-și produc efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a

nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale, din care considerent Colegiul penal respinge argumentul recurentului, precum că instanța de judecată, analizând în ansamblu toate circumstanțele cauzei, a avut posibilitatea reală de a aplica față de inculpat o altă măsură neprivativă de libertate.

Referitor la alegațiile avocatului privind prezența cumulului de circumstanțe atenuante, ce în opinia acestuia nu au fost luate în considerare de către instanța de apel, Colegiul menționează, că la prezenta speță, acestea nu sunt suficiente pentru ca inculpatul să beneficieze de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ținând cont și de personalitatea inculpatului, din revendicarea căruia rezultă o frecvență a comiterii infracțiunilor. În ce privește, invocarea prezenței circumstanței atenuante recunoașterea vinei în comiterea infracțiunii, la caz, ca urmare a aplicării procedurii prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică, fapt menționat și în pct. 35 al Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 13 din 16.12.2013, *Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești.*

Cât privește argumentul recurentului, precum că inculpatul a prezentat extrasele medicale, prin care se constată, că ultimul a fost supus de două ori intervenției chirurgicale la cap, până în prezent a fost într-o stare gravă de sănătate, ceea ce a venerat la investirea mijloacelor bănești în multiple analize și procurarea medicamentelor necesare pentru restabilirea sănătății, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului constată, că în cuprinsul filei 174 în decizie, se motivează corespunzător, că aceste circumstanțe nu pot servi temei de aplicare a unei pedepse neprivative de libertate, atâta timp cât inculpatul nu se află la prima sa abatere de la lege, are un antecedent penal nestins, comițând o nouă infracțiune cu intenție, urmând în acest sens de reținut și scopul comiterii infracțiunii date fiind unul de violență în familie, precum și pericolul real al acțiunilor inculpatului, care prin faptele sale a pus în pericol viața și sănătatea membrului familiei sale, ca urmare a unor consecințe mai grave care puteau surveni.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursul avocatului, prin care menționează, că partea vătămată care este sora inculpatului, a solicitat casarea sentinței, considerând-o că e prea aspră și că nu are nici o obiecție asupra fratelui său, instanța de recurs consideră, că împrejurarea în cauză nu este suficientă pentru a răsturna soluția instanței de apel, deoarece nu diminuează cumva responsabilitatea pentru infracțiunea săvârșită.

În atare împrejurări Colegiului penal consideră, că instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, încât Covali A. să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Sumând cele expuse, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei inculpatului, Covali A.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat de către avocatul Russu V. în numele inculpatului, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Russu Vitalie în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Covali Andrian Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 20 martie 2018.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion